

מ"ת 39115/05/12 - דביר בן חיים (עציר), נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

08 יוני 2014

מ"ת 39115-05-12 מדינת ישראל נ' שלב(עציר) ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

המבקש דביר בן חיים (עציר), ת"ז 201417797

נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להוציא את המבקש בלוי סוהרים לבית החולים בנהריה, של מאושפז סבו על ערש דווי, כדי לאפשר לו להיפרד מהסב.

בטרם אתייחס להחלטה לגופה להלן מספר מילים על הרקע לבקשה, בהיבט מהותי ודיוני.

רקע דיוני - בקשה זו הוגשה כבקשה לעיון חוזר במעצרו של המבקש אשר נעצר עד לתום ההליכים כנגדו. בין לבין נתן היום גזר דין בעניינו של המבקש. מכאן שלכאורה נכון היה לדון בבקשה זו במסגרת של עתירת אסיר. יוער כי ככל שמדובר בעתירת אסיר הרי שהסמכות המקומית לדון בה אינה של בית משפט זה מאחר והמבקש אסיר בכל במקום אחר. עם זאת, בשים לב לנסיבות ולדוחק הזמן, ומאחר וממילא המבקש היה היום בבית המשפט, נדונה הבקשה היום. שב"ס זומן לדיון והציג את עמדתו. הגם שהבקשה נדונה כבקשה בהליך של עיון חוזר בחן בית המשפט את עמדות הצדדים כאילו מדובר בעתירת אסיר, על כל המשתמע מכך.

ככל שהדבר נוגע לרקע המהותי - על המבקש נגזרו הבוקר, בסמוך למועד הדיון בעתירה, 25 שנות מאסר, מהן 23 שנות מאסר לריצוי בפועל (בניכוי ימי המעצר) ועוד שנתיים מאסר מותנה. מדובר בגזר דין שניתן לאחר שהמבקש ושנים אחרים הורשעו, במסגרת של הסדר טיעון, בעבירות של הריגה, קשר לפשע ועבירות בנשק. מדובר באירוע בו נורה למוות אדם אחר מטווח קצר. הפרשה כולה הייתה על רקע של סכסוך בין גורמי פשיעה. כפי שצוין, הדיון שנשמע בפני נערך זמן קצר לאחר שימוע גזר הדין.

הבקשה לגופה - המבקש עותר לאפשר לו לבקר את סבו בשעותיו האחרונות. לדבריו הסב במצב קשה. בקשתו האחרונה של הסב הייתה לראות את המבקש. למבקש קשר הדיוק עם הסב. בהתאם הוגשה הבקשה. בנוגע לטענות בדבר מסוכנות הנשקפת למבקש מצוין המבקש כי כל החששות כלפיו מבוססות על העובדה שבשלבם מוקדמים של הדיון סברו שני שותפיו לכתב האישום כי הוא הפך להיות עד מדינה/עד תביעה. משהובהר כי אין בכל ממש שוב לא נשקפת סכנה לחייו. יצוין לעניין זה כי גזר דינם של שותפיו של המבקש ניתן ביחד עם המבקש ולעונשים זהים (לאחר מהנאשמים הוספה עוד תקופת מאסר מותנה).

עמוד 1

שב"ס והמשטרה מתנגדים להוצאת העותר לביקור בבית החולים בלווי סוהרים. זאת מחמת סכנה שנשקפת הן לעותר עצמו והן לסוהרי הלווי. לעניין זה הומצאו לבית המשפט מידעים רבים.

מעיון במידעים עולה כי אכן חלקם הגדול הוא פועל יוצא של האופן בו נחשד העותר כמי שמעיד כנגד חבריו לכתב האישום. ואולם קיימים מידעים נוספים המצביעים על סיכון לשלומם של העותר מגורמים אחרים הקשורים לפרשה נשוא כתב האישום בו הורשע המבקש ודינו נגזר רק היום.

החשש לשלומם של העותר ולשלום מלווי מבוסס על מידעים המצביעים על כוונות פגיעה בעותר מגורמים שונים בין היתר הקשורים לסכסוך במסגרתו בוצע מעשה ההריגה בגינו נגזר היום על המערער מאסר ממושך.

בנסיבות אלו, עם כל הצער שבדבר, וכאשר קיים בסיס לחשש להוצאת העותר בלווי לבית החולים, הן חשש לפגיעה בו והן חשש לפגיעה בסוהרים, לא מצאתי מקום להתערב בשיקול דעתם של גורמי שב"ס והמשטרה המתנגדים להוצאתו של העותר לביקור המבוקש. גם בנסיבות משפחתיות אלו אין מקום להעמיד בסיכון את העותר, מלווי מקרב שב"ס ואחרים שיהיו, מן הסתם, בתחום בית החולים.

אוסף עוד כי מעת שנגזר דינו של המבקש למאסר ממושך קיים גם סיכון שהוצאתו מהכלא, וגם בלווי, תאפשר לנצל את היציאה לשם הימלטות. יוער כי גם לעניין זה היה גם תימוכין בחומר המודיעיני ולא ארחיב מעבר לאמור.

למען הסדר אציין עוד כי על פי פקודות שב"ס לא מתקיימים התנאים להוצאת המבקש לביקור בבית החולים מאחר והסב לא מוגדר כקרוב בדרגה ראשונה. שמירה על מדיניות אחידה כלפי כלל האסירים ומתן פרשנות זהה לפקודות במקרים דומים הוא גם כן שיקול ענייני שהרשות המנהלית מוסמכת, ואף חייבת, להביא בחשבון. גם מטעם זה לא מצאתי פגם בעמדת שב"ס והמשטרה. ואולם נימוק זה אינו העיקרי. כאמור - סיכון חיי אדם הוא הבסיס להתנגדות גורמי שב"ס והמשטרה להוצאת המבקש לביקור בבית החולים. חשש זה, הנשען על טעמים של ממש, מצדיק את עמדת הגורמים המקצועיים, אפילו היה מדובר בקרוב בדרגת קרבה ראשונה.

שיקול הדעת שהפעילו גורמי שב"ס והמשטרה הוא שיקול דעת סביר המבוסס על מידעים שהם, בנסיבות אלו, ראיות מנהליות מספיקות לקבלת ההחלטה.

בד בבד עם דחיית הבקשה אני מורה כי בקשתו של העותר תישאר תלויה ועומדת לנגד עיני הגורמים המוסמכים בשב"ס ובמשטרה. ככל שיהיה שינוי בתשתית המידעים וניתן יהיה לשיקול להיענות לבקשת האסיר, תישקל שוב הבקשה.

בסיכומי של דבר, הבקשה נדחית. בית המשפט מוסיף תקווה כי מצבו של הסב ישתפר.

יש להודיע החלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ד,
08 יוני 2014, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא